

"DET KRAFTFULLE BARNET" - ADVENTSMEDITASJON

Et Gudsbilde som trer frem i adventstidens bibeltekster er barnet. Hos profeten Jesaja, kapittel 9, vers 6-7 leser vi følgende: *For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skuldre. Han har fått navnet Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsfyrste.*

Det er noe tilsynelatende uforenlig som settes sammen i Jesajas juleprofeti. Barnet som i seg selv er sårbart og i behov for omsorg og beskyttelse, settes i forbindelse med makt, myndighet og muligheter.

Barndom og barndomserfaringer er alles situasjon og erfaring. Barndom og barndomserfaringer er forskjellige fra menneske til menneske. Når oppveksten også har handlet om krenkelsers og svik fra omsorgspersoner eller andre en hadde tillit til, kan sjelsettende erfaringer vekkes når barnet bringes inn som et mulig gudsbilde. Det er veldig forståelig. Krenkelseserfaringer som barndoms- og oppveksterfaring kan ramme et menneskes «Jeg» på en slik måte at selvfølelse og mulighet til god tilknytning til andre senere i livet svekkes. Relasjoner kan bli vanskelige. I ettertid kan reaksjonene hos mennesker med krenkelseserfaringer være sorg, fortvilelse, sinne og forvirring – «Hvorfor var det ingen som så meg?!»

Barnet det snakkes om i juleprofetien til Jesaja er et barn som også har sin personlige barndoms- og oppveksterfaring. Vi kjenner barnets fødsel, barndom og oppvekst i evangeliefortellingene i Det nye testamente. Stikkordene er uventede: et uønsket barn, født i utenforskap. Maria, barnets mor, er enslig og fødselen finner sted i et kummerlig krypinn i nærheten av dyr og deres matfat. Slik blir barnets vugge en krybbe. Barnet blir siden adoptert av Marias forlovede Josef og få dager gammelt er barnet på flukt med sine foreldre av frykt for å bli tatt av myndighetene og drept.

Slik ble Gud menneske. Slik kom Gud menneskene nær.

I Jesajas juleprofeti finnes det noen bilder på kvaliteter ved Gud; Barnet er også *Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far og Fredsfyrste.*

Ved å løfte frem Barnet som et Gudsbilde vil jeg si noe om Guds nærvær og Gudserfaringer. Barnet som et bilde på Gud bidrar i Gudsbildegalleriet med å holde frem en vesentlig side ved Gud; Det kummerlige, det truede og det krevende livet er Tegn på Guds nærvær. Der livet er vanskelig er Gud til stede!

Gud er i barnet med sine barndoms- og oppveksterfaringer, og blir utsatt for krenkelser og svik. Krenkelser og svik er også virkeligheten for Barnet som vokser opp. Slik er Gud et merket Barn og en merket Mann.

Barnet er et bilde på hvordan Gud er uløselig knyttet til menneskenes liv. Barnet er i sin barnestatus et kraftfullt barn: *Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsfyrste*. Slik kan vi se: i det sårbare kommer også det kraftfulle frem.

Kan det merkede og kraftfulle barnet være et Gudsbilde å ta med seg fra advents- og julefortellingene i Bibelen?